

Tanka-debela

Dragi čitatelji,

ovu našu matematičku jesen obilježio je 7. stručno-metodički skup u Puli. Tema je bila **Inovacije u nastavi matematike**. U MiŠ-u imamo i pisani prilog o tom skupu te nekoliko sličica Damira Šišića, a na internetskom portalu *Matematičkog društva "Isttra"* možete vidjeti i više potankosti i još fotografija iz Pule. Obilježje *Istarskog skupa* jesu sadržaji povezani s primjenom moderne tehnike i suvremene tehnologije (metoda i oblika rada) u nastavi matematike. U skladu s tim gotovo da je nezamislivo izlaganje u kojem se na neki način ne rabi računalo pa se može reći kako su "predavači" na inovativan način govorili o inovacijama.

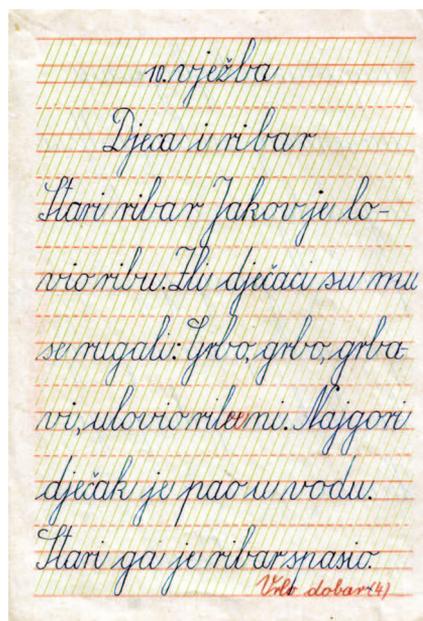
Dan-dva prije početka skupa u Puli pročitao sam jedan vrlo zanimljiv tekst koji neodoljivo asocira na glavnu temu skupa – inovacije. Piše u njemu o tome kako je u nekim državama u SAD-u "ukinuto učenje pisanih slova te da se škole okreću modernoj tehnologiji".

Nakon Pennsylvanije i New Jerseyja, i u Indiani je ukinuto učenje pisanih slova, škole se okreću modernoj tehnologiji.

Kaže se kako je "pisanje naprosto vještina pa se njegovim ukidanjem ne ruše obrazovni standardi". Pisac je potkrijepio članak riječima jednog našeg vrhunskog znanstvenika prirodoslovca koji kaže kako je "vještina pisanja pisanih slova izvan škole u izumiranju i zamjenjuje se vještinom i medijem na kojem danas svi gotovo bez iznimke pišu tekste dulje od rečenicu-dvije". Ovome se priklanja i ugledni profesor Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Ne znam koliko su ovi stavovi znanstveno utemeljeni, vjerojatno su to njihova intuitivna gledišta. Meni

se čini da bi ipak valjalo biti oprezan s ovako radikalnim promjenama. Jasno je da nije doba kad bi se vrijeme tratiло inzistiranjem na kaligrafiji, ali ipak... Prisjećam se svojeg djetinjstva u kojem su "tanka-debela" (*umoči pero, idemo, gore tanka, dolje debela*) bili zakon. Za mlade i još mlade čitatelje prilažem presliku jednog svojeg uratka iz tog vremena.

I kad sam već kod davnog doba, spomenuo bih još jedan nepopustljiv zahtjev – točno računanje. Pogledajte molim vas ovu zadaću iz istog vremena. Izračunano sve napamet i u kratkom vremenu. Siguran sam da ste primijetili i ocjenu. Četvorka! Pa ova zadaća ima postotak uspješnosti 95 %. Zar je čudno što je onda bilo tako malo odlikaša?

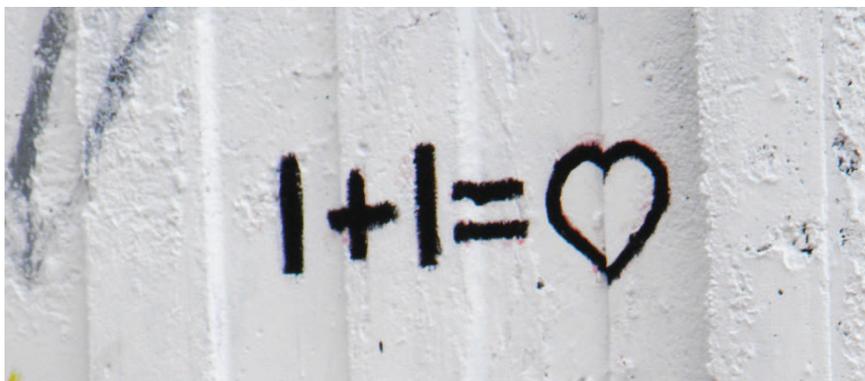
I da zaključim. Vidite što vrijeme nosi. Jer danas ne samo da nema "tanka-debela", već se čini kako neće biti nikakve. Sigurno slutite kamo vodi ova priča. Ukidanju pismenog računanja? Zašto ne?! Pa imamo priručni kalkulator čak i na svakom mobitelu, a mobitela su u nas barem tri po glavi stanovnika. Kad zatreba izračunati $5 \cdot 7$ posegneš u džep i evo ga: $5 \cdot 7 = 35$. Danas se tako ponašaju čak i naši srednjoškolci. Hvala Bogu završili smo s vremenima kada se moralo napamet znati kvadrate svih cijelih brojeva do 20 pa Heronovu formulu, jednadžbu elipse i što sve još ne. A kako se stvari razvijaju, naši potomci neće znati ni pisati ni računati. Blago njima!

I sad bih se samo još na tren vratio početku i dodao: Kad smo već prozborili o inovaciji, čini se kako bi za dobrobit čitave naše, ne samo školske, zajednice najbolja i najučinkovitija inovacija bilo povećanje sredstava koje država ulaže u obrazovanje. Pa da nam učenici ne sjede na nastavi u zimskim kaputima, da nam škole ne rade u dvije ili tri smjene, da nam konačno i plaće nastavnika ne budu ispod prosjeka plaća u državi itd. I na kraju,

Čestit Božić i sretnu Novu godinu želi vam vaš

Branimir Delić

Zanimljiv grafit na zidu u Branimirovoj ulici u Zagrebu.